

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan, izvemši ponedeljke in dneve po praznicah, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za en mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština iznaša. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gld. 50 kr., po pošti prejemati za četrt leta 3 gld. — Za oznanila se plačuje do četiristopne petit-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr., če se dvakrat in 4 kr. če se tri- ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani v Franc Kolmanovej hiši št. 25—26 poleg gledališča v „zvezdi“. — Opravištevno, na katero naj se blagovoljjo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne reči, je v „Narodni tiskarni“ v Kolmanovej hiši.

Srbija in Murat.

Zadnji nam došli broj belgradskega „Istoka“, glasila ministra Ristića, govori na prvem mestu o odstavljenju ali umoru turškega sultana Abdul-Aziza in končuje svoj članek s sledečimi besedami:

„Srbija stoji spremna in gotova za rat sa Muratom kao i sa Abdul-Azizom. Za nju je samo to „bene“ što je sada verovatna mogućnost, da će ona biti izazvana, a to je neizmerna dobit. Pod Muratom smo izgubili pod Muratom ćemo i da dobijemo!“

Zadnje besede so prezanimive. Treba je namreč pomniti, da je Murat I. pobil na Kosovem polji neodvisno slovansko srbsko državo, da se je Murat zval oni vodja azijskih čet, ki je turško vladanje v Evropi baš z zmago nad Slovani in po padu carja Lazarja ustanovil in utrdil.

„Pod Muratom smo izgubili, pod Muratom hočemo tudi dobiti.“ V teh besedah se izreka pomenljiv fatalizem, kakor kak historičen kazaj, ki bi moral Srbe obodriti, da bi vendar enkrat uže veliki čin storili, katerega uže tako dolgo vsak dan pričakujemo.

Zgodovina uči, da prvi vladar vzhodno-rimskega cesarstva je bil Konstantin in zadnji se je zval Konstantin, prvi vladar rimljanske svetovne države je bil Romulus in zadnji se je zval tudi Romulus. Murat I. je Srbijo uničil, Murata bode Srbija uničila, — proročuje lahko Srb denes in to trdno zaupanje ga mora voditi do zmage in oslobojenja svojih

bratov in ustanovljenja večje slovanske države na jugu.

Dolgo oprezovanje Srbije, vedno njeno obetanje, ki se pa neče izpolniti, budi uže v mnogih slovanskih rodoljubih sum in žalost. (Glej takoj naslednji dopis čestitega starejšega našega rojaka Ur.) Vendar mi upamo še, da nas najbližja bodočnost osreči z dokazom, da so Srbi vrli Slovani in moževi.

Politična pisma.

I.

Gospod urednik! Nebo se je otemnilo in treba je, da si vsi zavedni Sloveni roke podamo, da v temi pota ne zgrešimo. Čas mi ne dopušča, da bi vam napisal člankov za vaš list; ako mi dovolite, vam bom pošiljal kratke liste izjavljaje vam svoje mnenje o novem političnem položaji. (Drago nam bode, več oči več vidi. Ur.)

Mene hercegovinski vstanek v začetku nij mogel navdušiti, ker mi je znano, kdo ga je napravil in v kako svrhu, in kako je potlej od tistih, ki so ga napravili v nemar puščen bil; nij me navdušil zato, ker se je prežgodaj in brez vseh obzirov na splošne slovanske, a posebno ruske razmere začel.

Zdaj, ko so tudi Bulgari za orožje prijeli, je drugače; ako zdaj vstanek zmagaja, bode slovanska zmagala a ne samo — srbska. Tudi je dobro, da so stopili ruski oficirji v srbsko službo, posebno general Černjajev. To bo imelo velik vpliv na daljne razvitje vsega gibanja v slovanskem smislu.

Oprostite, da pri tej priliki spregovorim nekoliko besedij o generalu Černjajevu. Vaš

peterburški dopisnik je rekel da je Černjajev ratoval pod generalom Kauffmannom proti Kivi, pa to se mi zdi iz nemških listov posneto. Kar jaz o Černjajevu vem je: Černjajev je ratoval v začetku 1860. l. pod generalom Križanovskim proti Buharom. On je bil samostojen zapovednik tistega odela ruske vojske, ki je po slavnej zmagi nad Buhari Paškend pridobil. Pridobil si je s to zmago toliko slave, da mu je je Križanovski, kot načelnik ruskih vojsk v zapadnej Sibiriji, zaviden bil, ter ga v Peterburgu tožil, da je instrukcije načelnikstva prestopil. Vsled tega je Černjajev iz ruske službe — Križanovski pa je bil v iztočno Sibirijo prestavljen — stopil ter se šel v Moskvo pravoslovja učiti, da bi notar postal. Nikdar nijsem potem slišal, da je zopet v službo stopil, ampak, če se ne motim, je popotoval nekoliko časa po Bulgarskem itd. potem pa je bil pri uredništvu „Ruskega mira“.

Kar se najnovejših dogodov v Carigradu tiče, mi nij treba na dolgo spuščati se v razmišljanje o njih, kajti to, kar je „Slov. Narod“ o tem predmetu, če se ne motim, v dveh uvodnih člankih pisal, se popolnem z mojimi nazori vjema.

Velikokrat sem v privatnih pismih grajal pisavo praške „Pol.“, ki je simpatije angleške za hercegovinski vstanek v zvezde kovala, ter Rusijo napadala, da na vrat na nos neče v evropski rat zaplesti se. Neprijetno mi je bilo videti, kako je Ljubibratič garibaldince k sebi vlekel, čeravno je imel okolo sebe največje junake, kar jih svet pozna, namreč hercegovinske vstaše; če s temi nič opravil nij,

Listek.

En dan ženin.

(Smešljivka iz narodnega življenja, spisal J. Ogrinec.)

II.

(Dalje.)

Poskočeku se obliče sladko nabere, kakor bi ga bil z medom pomazal po ustih: po čemur hlapec kar gladko ugane, da Poskočeku uže res prava ženitovanska steklina divja po životu. Ves vesel te kratkočasne opazbe na svojem starem znanci, sklene, pri tej priči pogovarjati mu, pa pravi:

„Poskoček! kaj pa res ongaviš-le, kaj, da se ne oženiš? Ali si prismojen, da se kar tako sam ubijaš doma? Hej, da imaš ženo, kako pripravno: to bi ti bilo vse drugačno, drugačno življenje — deset-stokrat kratkočasneje, to rečem! Hm, da imam jaz toliko in sem tako-le, kakor ti — o kedaj bi jo uže imel!“

Ta goreči jezik podpali Poskočeka, da je kar žrjavica in ogenj na „babe.“ Ko bi se bil dozdej morda premišljal še kaj, zdaj mu

je sklep pa utrjen, kakor gabrova grča. Zagledavši deklo, gredočo po vode, posvetijo se mu oči, kakor kovaško oglje, in hitro razkorječ se proti županovej hiši potolaži hlapca, rekoč:

„Janez! kaj meniš, da jaz res nič ne naredim? Kar tiho bodi in pa molči; boš videl —! Če kaj rad hodiš na prežo, lahko se pripraviš!“

Po tem zmenku Poskoček krepkih korakov rine proti županu. Ravno otorej je oče po gospodskinem zaukazu podpisoval bajtarje: kateri stanuje pod to številko, kateri pa pod to strgano streho; koliko ima ta tujih gostičev, in — zlodej ti ga vedi za vse te lačne berakone, ki družega ne, kakor da so gruntarjem za golo, ljubo nadlego: sledéč jim skrivaj po vrtilih in polji za sadjem, po gozdih za steljo in drvni. Srdito, da se mu tesarsk svinčnik ulomi, zaznamoval je ravno tistega Grabljeveca, ki mu je lani posekal tri mlade jesene za obroče — ko Poskoček razkroji vrata in vstopi.

„No, kaj pa ti?“ jezno zareži nad njim, nejevoljno gledaje ga čez ramo.

Poskočeku je, kakor bi se mu črna megla vlegala pred oči; noge se mu šibé v kolenih in tresejo. Kakor določno je imel do tega trenutka premišljeno, kako da županu kar navsa usta pové svojo misel: magari, da mu kar z babo rine na dan — zdaj po takem popadljivem sprejemu vendar le ne more tega, ne more kar nič! Najraje bi bil doma.

Toda, ker oče tako strupeno meri ga, in on kar tih vendar tudi ne more biti, pa malo pohrka in pokašlja ter drgaje s črevljem po tleh jeclja nekaj sam ne ve, kaj.

Ali županov oče, kakor da je denes sam zlodej podpihal ga ravno na ubozega Poskočeka, vrišči ná-nj:

„Kaj! kaj praviš?“

Poskoček prime za kljuko; vendar ima še toliko srca, da razkremženega lica in zaletavega jezika poprosi oprostjenja:

„Oče! pravi „če ne boste hudi — oné bi rad — onó — ongavil —“

„Kdo? kaj — no pa hočeš ti, kaj?“ poprijeme ga trdo, kakor s klešči.

„Nič!“ odreže se Poskoček, da bi poprej bil konec besedij.

bil je le sam Ljubibratić kriv, — slavohlepna a puhla glava.

Angleška in magjarska diplomacija hočete vsakako zdaj Rusijo v rat zaplesti. Vprašanje je: bode-li Rusiji posrečilo se, Bismarka napraviti, da Nemčija ostane tako neutralna, kakor je bila Rusija 1870. leta? Ako ruska diplomacija to doseže, bode orijentalno pitanje rešeno vperkos Angliji in Avstriji. Sicer pa je treba, da ruska diplomacija zdaj vso svojo bistroumnost in odločnost napne.

Kar se najnovejše srbske izjave — čestitovanje turškemu novemu sultanu — tiče, je ali prav velika srbska podlost, koje je „parizliji“ pač sposoben, ali prav fina politika. Podlost, ako se je Ristić kacimi tajnimi turškimi obljubami premamiti dal — fina politika, ako je vsled novih dogodeb ruska vlada s srbsko bolj natanko porazumela se, ter jej svetovala, da naj gleda, da se čas pridobi. V prvem slučaju bi moj sum o Srbih, žalibog, le preveč obistinil ali opravičil se.

Sedanje gibanje ima vsakako uže jeden dober in velik nasledek, namreč ta, da se je slovanska zavest na Ruskem tako ogromno vzbudila. Moje mnenje je vedno bilo, da prava narodna zavest mej Rusi se le velikimi dogodbami da vzbuditi — le tako nihilizem za-
dušiti.

O Turčiji

se v nemških časnikih malokje kaj pametnega najde. Torej tem bolj zasluži citirano biti, kar piše glasilo pruskih katolikov v Berlinu. Ono pravi: „Dogodek (odpravljenje sultana) valjda ne bode tacega velicega pomena imel, kakor ga od več strani pripisujejo mu. O vojski in miru ne more odločiti. Ali se sultan imenuje Abdul-Aziz ali Mehemed Murat, to je vse jedno; sploh nij mnogo na tem ležeče katera osoba v Štambulu vlada; kajti računati se tu nema z osobo katera sedi na prestolu Osmana, temuč ima se opraviti s turškim ljudstvom. Turki pa ostanejo Turki, kakor so po svoji veri, zgodovini in narodnem značaju jedenkrat uže ustvarjeni. Nasprotje mej islamom in krščanstvom ostane pod Muratom kakoršen je bil pod Abdul-Azizom in vsemi prejšnjimi turškimi vladarji; in za to nasprotje se tu naposled ravna, in

to moro izbojevano biti. Če novi sultan nekaj obljub več ali menj stori, to je vse jedno. Naj on osobno misli kakor hoče, on se mora vendar na mohamedanske prebivalce opirati in iz svojih Turkov ne more vendar nikdar prijatelj kristijanom narediti. Z vladanjem njegovega ljudstva pade njegovo. Ravnopravnost desetih milijonov kristijanov z dvema milijonom Turkov bi pa tudi precej uničila turško državo in za to ne more noben sultan, ki hoče sultan ostati, kristijanom pravičen biti. Poročila pravijo: „prevrat se je zgodil mirno.“ Ali kakšna je država, kjer se more pravni vladar mirno, brez revelucije, brez brambe s prestola vreči? Uže to dokazuje gnjilobe, mrtvost in razpad turške države in naroda.“

Jugoslovansko bojišče.

Črnagora je tudi pripravljena. Iz Dubrovnika se „Pol. Corr.“ piše: knez Nikolaj bode od sedaj naravnost vzel poveljništvo nad hercegovskimi vstaši v roko. Razposlal je uže ukaze, da odslej se sme ujetim Turkom le orožje in streljivo jemati ali družega nič. Noben vstaš ne sme požigati mirnega Turčina hiše. Le one, iz katerih bi se na naše streljalo, smejo se zapaliti.

Ob jednom je knez poslal tri čete po 200 mož po raznih potih proti Mostaru, kder se bodo zedinile in tam Muktar paši za hrbtom nabrale več vstašev. Drugi vstaši pa so 5000 mož močni sklicani v Banjane, na črnogorsko mejo.

Vsi v Srbiji služeči ruski oficirji so se odrekli plače iz srbske državne blagajnice. General Černjajev je celo 100.000 dukatov srbskej vladi poklonil.

Iz Kostajnice se javlja, da je uže jedna prostovoljska četa iz Srbije udarila v Turčijo. — Vstaši v Doberlinu so pretrgali progo in pot mej Banjaluko.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 9. junija.

V **ministerstvu** vnajega se vrše posvetovanja o avstro-ogerskem colnem tarifu. Predsednik konference je naš rojak dvorski svetovalec Schwegel.

Za načelnika v **generalnem štabu** je namesto Johna imenovan general Schönfeld. Občna zadovoljnost je, da nij imenovan Magjar Pakeny, katerega so njegovi arogantni rojaki silili.

Za **Tirolsko** ima baje kmalu iziti ministerijalna naredba, ki uredi šolske razmere po novih zakonih, ker tirolski deželni zbor še zdaj dež. šolske postave sklenil nij.

Magjarski novelist, romanopisec in poslanec Moric Jokai je priobčil na svoje volilce adresirano pismo, v katerem svoje misli o novej nagodbi razlaga, vladno postopanje odobrava in želi, da se ljudstvo bolje podučí, ker sedaj se Oggersko z Avstrijo ne sme brez velikih škod v razpor spraviti.

Vnanje države.

Pišejo, da so nekatere vlade uže novega **turškega** sultana priznale. Najnovejši telegram iz Berlina pak to oporeka in pravi, da samo Angleška je dozdej Murata V. priznala. — Sultan je svojo civilno listo ali vladarsko plačo za 3 milijone znižal. To njegovo delo brzo mnogo nemške hvale najde; ali s tremi milijoni na leto se Turki ne bodo rešili. — V novem ministerstvu novega sultana so uže prepíri, in sicer zarad ustave, katero je Murat obljubil. Jedna stranka Turkov misli, da je ustavo uvesti nemogoče, ker bi uničila Osmansko državo. Drugi pa, na čelu jim Midhat-paša hote svobodnostno in kristijanom prijazno ustavo. Prvi bodo prav imeli. — Pri oslavljenji novega sultana so razobesile angleške, francoske in laške ladije zastave. A ruske, nemške in avstrijske jih nijso. To je pomenljivo. Da je turški sultan Aziz po sili umorjen a da nij res ka bi se bil sam usmrtil tega so kakor mi, tako tudi francoski in celo pruski listi prepričani. Berlinska „Post“ pravi: „Da bi iz taci razmer mogle reforme vzrasti, naj verjame kdor če! Temveč one kažejo, da je Turčija vso notranjo zvezo izgubila in da se vevlasti morajo na vse mogoče stvari pripraviti. Torej berlinski oficirji prorokujejo tudi vihero

Rusija skuša zopet francoske diplomate, ki so bili uže Angležem na lim šli, pridobiti za orijentalno vprašanje. Thiers je dalje govoril z Gambetto. Angleški poslanik Lyons je vrlo molčljiv. On meni, da poleg Avstrije veliko-srbska država ne more biti. (Zakaj neki ne!)

Angleški „Times“ pravi v članku o orijentalnem vprašanji mej družim tudi to: „Rusija bode kot braniteljica kristijanov v njihovih prizadevanjih po svobodi in civilizaciji vedno strahovit sovražnik onim oblastim, katere se tej svobodi ustavljajo.“ — Dobro bode če Angleži to resnico dobro prebavijo.

„To si pa norec, pa pojdi!“ pohvali ga oče in popodi.

Poskoček kakor pičen od ose, skoprni na celem životu. Vsak priimek je požiral za silo; le tega ne, da bi mu kdo oponašal, da je priprost ali neumen ka-li? Tega pa ne! In z nogo, katero je uže vzdigoval proti vratom, poseže trdo naprem županu, hrščeč:

„Kaj? jaz norec? Kaj ste pa vi? Vi ste pa — kmalu vam povem!“ grozi se in oči se mu žaré kakor risu.

„I no“, odgovori oče nekaj potlačen „če hodiš nadlegovat in motit me, kar tako brez vsega posla —

„Kdo pravi? Sinoči se mi je raztrgal srajčin rokav!“

„Zdaj nemam nobene take za te!“ odvrne oče, menoč, da je Poskoček prišel prosit perila.

„Kaj vas prosim kaj? Zašito hočem imeti!“

„I, glej ga! kaj pa to meni!“

„Da, da! Zašito hočem imeti, zašito! Kaj mislite, da si bom šam šival jo? Aha! Žena!

da, da, moja žena mi jo bo! Zato — jaz se oženim!

„Kako? Ti, da bi se ženil!“ zahriplje oče in poraste kvišku, kakor vpehovajoč konj.

„Ženil, ženil! jaz ženil!“ pritegova Poskoček in polagoma odpira vrata.

„Tako — še ti bi navlekaval si žensko?“

„O sama bode rada prišla!“

„Kar tiho mi bodi! Ti kratko-malo še za žensko nijsi ne, pa je!“

„Kdo pa tisto vé? Pa je ženska za mene, pa res!“ odreže se ponosno Poskoček.

„Ko sem ti uže rekel in ti pravim: da le nikar ne misli tega; da nobeden ti ne bode puščal ženiti se; da, le čemu ženska tebi?“ hiti oče ugovarjati mu.

„Čemu? Lej si! Čemu pak je vam uže druga?“ povpraša Poskoček, in rine črez prag.

Le to nespoštljivo podtikanje zasebnih zadev pak je tudi županovemu očetu nekoliko preveč. Pihaje kakor razdražen gad po grabi toporišče pa udere za oponašalcem.

„Dal bom ti, dal! boš ti šema prismojena!“ reži proti njemu, vihteč toporišče.

Poskoček, ki je bil otorej urnih petá dosegel uže prostor, obrnil se nazaj in ritenski odhajaje kazal zobe kričaje:

„Kaj mislite, da se vas kaj bojim? Nič! in pa nobenega se nič ne bojim! Zdaj se vam pa še kljubo oženim in nalašč! Oženim se, oženim! Kdo mi pa more braniti, kdo? primojduha!“

„Bomo videli, kdo? Jaz, če hočeš vedeti, pa cerkmošter, pa fajmošter, pa gospodska in pa — jaz!“ hiti mu oče s penastmi ustmi naštevati prihodnje opehovalce, potem pa še pristavi:

„Le pojdi, le! Jaz jim uže povem, kako je! Toliko ti pa rečem: popred mora tvoja bajta zvaliti se po bregu, kakor da bi ti imel babo!“

Poskoček zmirom umikaje se dalje in zaničljivo posmehovaje se takemu žuganju, priduší se na zadnje besede očetove, stisne pest palec pod kazalec, pomoli proti županu ter z besedami: „tu-le gori se vsedite!“ hlastne hitro naprej. Volje je take, da zdaj-le vzel bi vsako: naj bi bila bogata ali revna, lepa ali grda, mlada ali stara, brezzoba, grbava in

„Times“ od 4. junija imajo poročila, da je turški vezir pismo izdal, v katerem se vstašem pomiloščuje, če hočejo svoje udanje ponuditi in šesttedensko premirje skleniti, ali to le če sme Turčija potrebne vojske premikati in Nikšić z živževom oskrbeti. Vstaši, ki turške lumpe poznajo, bodo se smijali „hatu.“

Iz Rima se novinarom poroča, da papež misli pisati katoliškemu škofu v Turčiji naj novega sultana podpirajo. Mi tega ne verujemo. Če je pa res, potem izvira tak korak iz napačnega podučanja (in o slovanskih koristih so bili v Rimu že večkrat preslabo podučeni) ali pa iz, za nas katoliške Slovane škodljivega antagonizma nasproti slovanskim pravoslavcem v jugu in ruskem severu.

Francoska hiti oboroževati se. Nove trdnjave pred Parizom so dobile že 15. pr. m. posadke.

Bismarck si veliko prizadeva zvezo treh cesarjev ohraniti ker samo to pomenja svetovni ali vseevropski mir. Evropske vojske se ima pa baš Nemčija, če je še Rusija proti njej, najbolj bati zaradi Elasa.

V Ameriki se je, kakor „N. Fr. Pr.“ poroča, že začela agitacija za volitev novega predsednika republike združenih držav namesto Granta, kateri 4. novembra letos odstopi. Republikanci delajo za Blaine-a, čegar dušne lastnosti in politično poštenje se močno hvalijo.

Dopisi.

Iz Maribora 7. junija [Izv. dop.] C. kr. namestništvo v Gradcu je na rekurs velicah posestnikov mariborskega okraja zoper volilni zapisnik tako odgovorilo, da se volitev zavoljo nepravilnega popisa volilcev odložiti ne more, ker je čas za reklamiranje že pretek. Popravki, katere je v zapisniku volilcev naredila politična oblast mariborska, bili so izbrisani in oni volilci, ki so bili po skončanej reklamacijski dobi oglašeni, ne smejo voliti. Tako je vsled krivde znanega faktorja nad 80 volilno pravico imajočih izgubilo to pravico.

Volitev je bila na 9. uro napovedana. To so mestni Seidlovci porabili, prišli so točno ob uri, brž volili komisijo, oddali svoje glasilne liste in ob 10. uri je bila volitev že sklenena. Naši volilci, ki so iz kmetov kasneje prišli, našli so že volitev dovršeno.

Kako dolgo se bode Seidl svoje zmage veselil, to bode odločila kazenska obravnava

švepava kakor on, da bi le ženska bila in hotela njega!

III.

Ko je Poskoček županovemu očetu dobro izpod vlaka, vrvna se mu razdražena in razrogovljena duša kmalu toliko, da more zopet misliti po človeški. In premišljujočemu ravno karno rovanje neprenehoma brenči na ušesa le županovo žuganje: da se bo namreč nje gova bajta valila navzdol. In kar zazdeva se mu, kakor da že res vidi jo, kakó se tekla in prekucuje doli po bregu! Da, zdaj tudi nekako sprevida, da ta preklicani županov oče, ki ima pri duhovski in cesarski gospodski, pri dohtarjih in padarjih, pri vseh beričih, hudičih, konjedercih in povsod kacega svojega moža, da utegne vendar-le res imeti moči, valiti mu kamenje na pot ženitovansko. Skoraj se torej nekaj kesa, da mu je robil tako kosmate, da je tako surovo ropotalil proti njem, in zlasti, da mu je pokazal bil figo! Uh, ta šmentana figa! Čaki! Škripaje z zobmi stisne jo še jedenkrat pa oplete ž njo ob varejo zraven pota, da se mu koža razpreza po členkih in kri privre.

zoper njegovega prijatelja Brandstetterja, katera bode meseca avgusta vršila se. Meni se zdi, da se bode izkazalo tačas, da Seidl nij tako čist, kakor more biti izvoljenec poštene stranke, ki kaj na svojo čast drži — kar pri nas naša nemška stranka uže dolgo ne.

Iz Celja 7. jun. [Izv. dop.] Včeraj je naš Gregor Jesenko, rojen v Škofji Loki na Kranjskem, ranocelnik v Celji ob šestih zvečer umrl. Ž njim smo izgubili jednega tistih domoljubov, katerih Slovenija malo ima. Bil je učen in posebno izvrsten sodnijski zdravnik, kar so mu Slovenci in Nemci pripoznali. Vsi so ga radi imeli.

Najlepša njegova lastnost je bila, da je svoj narod odkritosrčno ljubil in ga brez sebičnosti podpiral kolikor je mogel. Pri marsikaterej priložnosti je stal kot neomahljiv in značajan domoljub, in si na takošni način veliko čast zaslužil.

Celjskim Slovencem ostane nepozabljiv. Lehka mu zemlja!

Iz Gradca 7. junija. [Izv. dopis.] V nedeljo 4. junija ob treh po polu dne se je zbralo lepo število bratov Čehov in nekoliko Slovencev pri „grün-anger-ju, k posvetovanju v svrhu obhajila službe božje v spomin pokojnemu Palackemu. Sklenili smo, da se služba božja ima vršiti v protestantski cerkvi, ker je pokojnik bil protestant. Ta služba božja bode svečana, priprave za njo so velike in bode se 18. junija po polu dne ob treh obhajala. Razen slovenskega dijaškega pevskega društva, bode dvanajst umetnikov sodelovalo, kateri so absolvirali češki glasbeni zavod. Po službi božji snidejo se spoštovatelj zopet pri „grün-anger-ju,“ kjer bode jeden brat Čeh govoril spomenico na Palackega, in potem bomo nastavili dogovor ob ustavljenji pevskega društva o kojem sem uže poslednjič pisal. Nadejamo se, da bode tudi tukajšnji slovanski narod, došedši v mnogobrojnem številu dostojno pokazal, da ve čislati in spominjati se ljudij, ki so mu znanjem in trdnim značajem prednjačili. Mej temi bil je Palacky prvak, on je bil zvezda predhodnica, katero bomo dolgo pogrešali na temnem obzorju. Prešli bodo dnevi, prešle bodo leta in težko bo se našel

Ali kaj mu pomaga otolčena pest? Boli ga, očeta pa bode vendar imel za napotje, ta je gotova! Ne kaže mu tedaj družega in boljšega kakor da kar hiti pa mu prekriža pota in zmede. Da, da, on sam in pa prvi pojde zapored k vsem tistim gospodom, ki imajo kaj govoriti o ženitovanskih rečeh; pove mu, kako je, pa če ne bo, tudi še malo podkuri jih na tega širokoustnega župana — potlej pa naj le pride čeljust naj si skrehne, hudimar!

Tako zagrizen koraka dalje, da se tla potresajo pod njim, in uže naprej v duhu vidi, kako ima župana ugnanega v kozji rog, ne more drugač, da malo zauka.

Ko se v tem vesel in ponosen ozre okolo sebe, vidi žensko, ki dober lučaj pred njim hodi tisto pot, in zdaj, glej ravno pogleduje nazaj uže menda, ker je slišala njegov fantovski glas.

Ta prigodek čudno dobrodejno izpodbode Poskočka. Neka nevidna moč mu kar siloma privzdiguje in rine pete, naj le urno stopa, da jo doide — zakaj to? tega sam tako na nagloma prav ne vé. Vendar brez ovinkov poposeže po širših koracih: kar hoče pa naj velja!

mož, ki bi mogel Palackega nadomestiti. Večna mu pamet!

Domače stvari.

— („Slovenski Narod“) je bil včeraj konfisciran. Zapečatili so nek dopis iz Gorenjskega, govoreč o šolah in poslan nam iz učiteljskih krogov.

— (Peti zvezek) „Slovenske knjižnice“, prof. Jesenkov prevod angleškega „Župnika Wakefieldskega“, stavi se uže v tretjej pol. Prosimo torej naročnike, katerim je s četrtim zvezkom (2 gld.) potekla naročnina, naj jo izvolijo ponoviti. Knjižnica velja do konca tega leta od petega zvezka naprej tri goldinarje. Zvezkov pa izide toliko, da bode vseh 60 tiskanih pol. Oni gospodje naročniki, ki so z naročnino zaostali naj jo izvolijo prav kmalu poslati; isto tako naj se na novo naroče kakor brž mogoče, da znamo, koliko iztisov založiti.

— (Konstitucionalnega društva) udje, c. kr. — dobro in slabo plačani birokrati so se sinoči zopet po dolgem času v kazini pri pivi zbrali, in post festum prežvekovali zadnje zasedanje deželne zbornice. Koliko jih je bilo, baš ne vemo, kaj in kako so govorili, je jako lahko uganiti, kako pak jim je teknilo, bode najbolj vedel — krčmar Ehrfeld. Kar se tiče njih političnega čenčanja, rečemo jim uže naprej, kakor je jedenkrat dunajski „Figaro“ klasično rekel: „Bureaukrate, tu habes facile loqui.“

— (Poslanec in dv. svetovalec Winkler.) Dunajski uradni list prinaša imenovanja udov upravnega sodišča. Predsednik je sekcijski šef Staehlin, mej udi nahajamo i slovenskega poslanca g. Winklerja. Veseli nas, da sedi v tem važnem višjem sodišči vsaj jeden, ki naše slovenske razmere pozna in more koristiti.

— („Laib. Tagbl.“) prinaša včeraj dve debeli neresničnosti iz Ljubljane. Prvič poročilo o občnem zboru „Slovenije,“ ki je kar izmišljeno; drugič pa vest, da je nek tukajšnji dež. uradnik, ki je iz Ljubljane odšel, oškodoval naše dramatično društvo, da si z njegovo blagajnico, ki je zmirom v dobrih rokah, niti v dotiki nij bil.

Takrat se popotnica pred njim nenadoma spogne proti tlam, privzdigne nekoliko nagubano krilo na koleno, ter začne popritezevati menda nekaj omehčano spodvezo, da bi trje držala belo nogovico ob lepo kroglastih mečih.

Šment! Poskočku je, kakor beraču, ko terno zadene: toliko, da se mu v glavi ne zvrti. Če prav se dozda še nij pečal z žensstvom, da bi rekel, da uže pozna vse njih zvijače in zanjke, to pak je vendar uže večkrat čul praviti, da dekleta, hoteče potoma kakor po naključji sniti se s fanti, hitevajo si spodvezavati nogovice, dokler prihajoče pričakajo. Hej, to in pa ravno zdaj-le! Kakor nalašč; bolje se nij v stanu nakretiti! S potom, po opravih vred — kar ženi se tudi in priravlja si nevesto, potlej pa jo popelje še domov na razgled, in — da, da, najbolj je možka ta! In župan — le-ta se bode grizel! Šment, to bo še kaj!

V tacih mislih pogumno in krepko raztegne korak za njo, da robot cestni kamen srdito zleti njemu izpod črevlja pa popotnici pred njim pribrenči ravno v peto.

(Dalje prih.)

— (Iz Krškega) se nam piše: Nij dolgo kar smo pokopali mladega tukajšnjega kovača, kateri se je v Bleiweisovej kovaški šoli v Ljubljani izučil. Bil je jedini izobraženi kovač (kurschmied) v Krškem. Dobro bi bilo, da bi se kakšen drugi za to mesto oglasil — dober zaslužek je gotov.

— (Iz Rafolč) se nam v dostavku k zadnjem našem dopisu „iz Brdskega okraja“ poroča, da je tamkaj izvoljen bil Tomaž Breznik, vulgo Mrtinček za občinskega predstojnika.

— (Prve letošnje vojaške vaje) so kočane. Včeraj so imeli lovci 7. in 19. bataljona skušnjo, in po polu dne odšlo jih je uže mnogo zopet domov opravljat zamujeno delo posebno na polji. Domačemu polku bilo je razdeljeno mnogo častnikov hrvatskega polka, kateri so deloma prav prijazno ravnali s Slovenci, deloma pa tudi ne.

— (Iz Trsta) se nam piše: V listu „Slov. Naroda“ od 27. maja t. l. smo poročali o infanteristu domačega polka, ki je iz 3. nadstropja iz Kronezove kasarne skočil in si črepinjo razbil, in končno je dopisnik ostro sklepal o povodu tega samomora. Poizvedela se je stvar natančneje in stvar je nekoliko drugačna. Infanterist nij bil samomorec, ampak samo nesrečnež; sedel je namreč na oknu tako kakor ženske jezdijo, izgubil ravnotehtje in padel skozi okno, vendar se je pa še z rokami na robu okna ujel, nekaj trenutkov visel in na pomoč kričal, ker pa v naglosti nobeden prišel nij in ga je moč zapustila, padel je in se žalibog ubil.

— (Iz Črnomlja) se „Sl.“ piše: Dne 30. t. m. je bila očitna dražba nove ceste Videm-Mavrl v zvezi s kočevsko. Prav dobro je izpeljana; kako bode nadaljevana, se ne vé, ker dva načrta sta: prvi g. Grima, drug zega dela zdaj g. Engelthaler. Pri dražbi sem zopet videl, da ljudstvo pojma nema o dobrih cestah; to je žalostno za tako zapuščen kraj, kakor je naš, ker poleg vednega zatiranja drug drugemu več ne veruje.

— (Iz Št. Ruperta) pak se piše: Zaznamovati pričenjamo letošnjega poletja nesreče elementarne, brez kojih v tem kraju redko kako leto mine. Mej majheno nevihto 1. jun. treščilo je na Vrhu, od tukaj pičle pol ure oddaljeni vasi, v visoko tik hiše rastočo hruško in ubila je strela mater, ki je ravno stopila na vežni prag, in dvanajstletno hčerko, ki je pasla in stala v bližini hruške. Obe obležali ste na mestu mrtvi in osmojeni na glavi in po životu. Žalostni prigodek nam je v nauk, da treba v jednacijah okoliščinah nam biti previdnim, memo tega pa tudi moliti in boga prositi odvrenja hude ure in nesreče, kakoršne pogosto največja skrb in previdnost ne more zabraniti.

— (Iz Kozjanskega okraja) se piše 5. jun. „Sl.“: 1. junija se je na severno polovico našega okraja strašna ploha razlila. Natančnih poročil še nemamo; pa kolikor je bilo videti in so nam ljudje vedeli povedati, bila je ploha jako razširjena in grozna. Od Planine in Dobje črez Prevorje, Zagorje, Pilštanj, Buče, Virštanj, Polje, Podčetrtke prek Sotle na Hrvatsko — daleč in široko so bile nižje pokrajine v dobri pol uri pod vodo. Brvi, mostovi, mlini, slabi hrami so se razrušili, tudi nekaj otrok je baje utonilo. Kako, da je voda njive in gorice razjedla, si uže lahko mislimo; ceste so na mnogih mestih razdrte, hribi in njive vse razplazene. Ubogo ljudstvo

Izdatelj in urednik Josip Jurčič.

pa plaka in stoka, kako si pomagati! — Sicer moramo politično gospodsko pohvaliti, da neutrudeno poizveduje napravljeno škodo; tolažiti se smemo, da nam bo tudi pomagala. Pred 14 dnevi mraz, zdaj voda, poleti morda še toča in smod: letošnje leto bo jako žalostno.

Vsem bolnim moč in zdravje brez leka in brez stroškov po izvrstni Revalesscière du Barry

v Londonu.

30 let uže je nij bolezn, ki bi je ne bila ozdravila ta prijetna zdravilna hrana, pri odraslih in otrocih brez medicinske in stroškov; zdravi vse bolezni v želodcu, na živcih, dalje prsne, i na jetrah; žleze i naduho, bolečine v ledvicah, jetiko, kašelj, neprevajenje, zaprtje, prehlajenje, nespanje, slabosti, zlato žilo, vodenico, mrzlico, vrtoglavje, silenje krvi v glavo. Šumenje v ušesih, slabosti in blevanje pri nosečih. Otožnost, diabet, trganje, shujšanje, bledico in prehlajenje; posebno se priporoča za dojenec in je bolj nego dojnično mleko. — Izkaz iz mej 80.000 sprideval zdravilnih, brez vsake medicine, mej njimi spridevala profesorja Dr. Wurzerja, g. F. V. Beneka, pravega profesorja medicine na vseučilišču v Mariboru, zdravilnega svetnika Dr. Angelsteina, Dr. Shorelanda, Mr. Campbella, prof. Dr. Dédé, Dr. Uré, grofinje Castlestuart, Markize de Bréhan a mnogo drugih izmenitnih oseb, se razpošiljava na posebno zahtevanje zastoj.

Kratki izkaz iz 80.000 spridevalov.

Na Dunaji, 13. aprila 1872.

Irešlo je uže sedem mesecev, odkar sem bil v brezupnem stanju. Trpel sem vseh p. snih in čut. nčnih bolečinah, in sicer tako, da sem od dne do dne vidno gnil, in to zaspričilo je dolgo časa moje stidje. Čul sem od Vaše čudapolne Revalesscière pričel sem jo rabiti in zagotovim Vas, da se čutim po mesečnem užitku Vaše tečne in okusne Revalesscière popo nem zdrav, tako, da brez najmanjšega tres nja morem zopet pisati. Za-adi tega priporočam vsem bolnim to primerno prav celo in okusno hrano, kot najboljši pripom ček, ter ostanem Vaš udani

Gabriel Teschner,
služatelj javnih višjih trgovskih šol.
Pismo visoko plemenite markize de Bréhan.

Neapel, 17. aprila 1862.

Gospod! Vseled neke bolezni na jetrah bilo je moje stanje hujšanja in bolečin vsake vrste sedem let sem strašno. Nijsem mogla niti čitati niti pisati, tresle so se vse čutnice na celem životu, slabo prebavljenje, vedno nespanje, ter sem trpela vedno na razdraženi čutilci, katero me je sem ter tja preganjalo in me ne jedni trenutek na miru pustilo, in pri tem bila sem melanholična najvišje stopinje. Mnogi zdravniki poskusili so vse, brez da bi moje bolečine

zljajšali. V polnej obupnosti poskusila sem Vašo Revalesscière in sedaj, ko jo uživam tri mesece, zahvaljujem se bogu. Revalesscière zasluži največje hvalo, pridobila mi je zopet zdravje in me stavila v stanje, da morem mojo društveno pozicijo zopet uživati. Dovolite gospod, zagotovjenja moje prisrčne hvaležnosti in popo nega spoštovanja.

Markize de Bréhan.

Št. 65.715. Gospodični de Montlouis na neprebavljenju, nespanju in hujšanju.

Št. 75.877. Flor. Köllerja, c. kr. vojašk. oskrbnika, Veliki Varaždin, na pljučnem kašlju in bolehanju dušnika, omotici in tišanju v prsih.

Revalesscière je 4krat tečnejša, nego meso, ter se pri odraslih in otrocih prihrani 50krat več na ceni, ko pri zdravilih.

V plehastih pušicah po pol funta 1 gold. 50 kr., 1 funt 2 gold. 50 kr., 2 funta 4 gold. 50 kr., 5 funtov 10 gold., 12 funtov 20 gold., 24 funtov 36 gold.

Revalesscière-Discontin v pušicah in Revalesscière-Chocolatée v prahu 12 tas 1 gid. 50 kr., 24 tas 2 gl. 50 kr., 48 tas 4 gl. 50 kr., v prahu za 120 tas 10 gl. Prodaje: Du Barry & Comp. na Dunaji, Wallfischgasse št. 2, kakor v vseh mestih pri dobrih lekarnah in speterijskih trgovcih; tudi razpošilja d. najaka hiša na vse kraje po poštnih nakaznicah ali povzetjih. V Ljubljani pri J. Svoboda, lekar pri „zlatem orlu“, v Reki pri lekarju J. Prodamu, v Celovcu pri lekarju Birnacherju, v Spiljetu pri lekarju Aljinoviču, v Trstu pri lekarju Jakobu Serravallo, pri drogeristu P. Rocca in J. Hirschu, v Zadru pri Andreoviču. (6)

danjca.

6. junija.

Kvropa: Kokošinok iz Dunaja. — Pelan iz Celovca. — grofica Pače iz Dunaja.

Hiša na deželi,

za 3000 gld. a. velj.,

prostorna s tremi sobami, oblokanim hlevom, kletom, kuhinjo, shrambo za jedi, dobrim vodnjakom, z lepim razgledom na planine, prosto lepo na okrajnej cesti, s 12 orali skupnih travnikov in njiv blizu Domžal, komaj 5 minut od župne cerkve v Ihanu, posestnika Ivana Hribarja v Prelogu št. 7, prodaje se takoj. (171)

Posestvo na prodaj

v Štanežicah poleg Št. Vida nad Ljubljano hiš. šte. 3., obstoječe: iz velike hiše (posebno pripravna za zidanje sob.) dveh velicah konjskih hlevov, podom, kozolcem, lepim vrtom z nasajenim sadnim drevjem, dveh njiv in gozdom.

Natančneje se izve pri lastnici

Mariji Malinšek,

posestnica in mlinarica v Tacnji pod Šmarno goro.

(161—3)

Travniki se dajejo v najem.

V nedeljo 11. junija 1876 ob 5 uri po polu dne dal se bode moj travnik ležeč na mahu pri Črni vasi (Carolinengrund), poleg Lipske ceste v najem.

V ponedeljek 12. junija 1876 ob 9. uri do polu dne se bodo pak dajali moji trije veliki travniki v Trnovskem in Vičskem mestnem gozdu po parcelah v najem in to na mestu.

Seno je vse najboljšje kakovosti, ter ugodno za klajo go vejev

živini.

(170—2)

A. Malitsch.

Alle Diejenigen,

die noch zu der auf den

14. & 15. Juni d. J.

amtlich festgesetzten 1ten Ziehung der vom Staate genehmigten und garantierten 270sten Hamburger Geldverloosung.

Originalloose aus unserer

vom Glücke begünstigten Collecte

zu beziehen wünschen, belieben uns ihre gefälligsten Aufträge nunmehr baldigst direct zugehen zu lassen, da unser Vorrath durch die zahlreich einlaufenden Bestellungen bald vergriffen sein dürfte.

Preise der Loose 1 Klasse:

Ein ganzes Originalloos M. 6 oder 5. B. fl. 34.

Ein halbes Originalloos „ 3 „ „ 17.

Ein viertel Originalloos „ 14 „ „ 13.

Die Aufträge werden gegen Einzahlung oder Nachnahme des Betrages prompt ausgeführt und die amtlichen Pläne gratis beigelegt. Amtliche Gewinnlisten und Auszahlung der Gewinne sofort nach Entscheidung.

S. Sacks & Co., Hamburg,
Staats-Effecten-Handlung.

Lastnina in tisk „Narodne tiskarne“.

Dunajska borza 8. junija.
(Izvirno telegrafsko poročilo.)

Enotni dt. dolg v bankovcih	65	10	10
Enotni dt. dolg v srebru	68	10	10
1860 ur. posojilo	108		
Akcije narodne banke	810		
Kreditne akcije	133	10	
London	121	60	
Napol.	9	68 1/2	
C. k. cekni	5	82	
Srebro	103	35	

Karmelitanski melisovec

iz Benedik.

1 originalna steklenica 25 kr.

Jedino pravi le pri

(63—12) Gabriel Piccoli,

lekarju na dunajski cesti v Ljubljani.